

Vrijheidsgedicht

door Angelika Geronymaki

Voeten zoeken naar vaste grond,
maar in het beminnen van het onbekende
valt zo veel nieuws te ontdekken.

Als naastenliefde grenzeloos zou zijn,
zouden alle verschillen ons optillen.
Niet de één boven de ander, maar samen vrij,
omhoog en hoger.
Wat aandacht krijgt groeit. We schieten de lucht in
en worden groter. Ver boven de betonjungle,
voorbij glazen plafonds en kapitaalkloven,
tussen vredesduiven, kraanvogels, regenbogen,
hoog boven aarde.
Naast hoop, het ding dat makkelijk wegvliegt.

Beneden buigen hoofden
onder de last van verhalen die hen verdelen.
Er wordt gekleineerd, bezet,
onderdrukt en gevochten,
alsof ze nooit omhoog hebben gekeken.

Samen maken we de straten zacht,
als matrassen,
zodat als we vallen het niet in ongenade,
maar in elkaars armen is.
We ontspannen de vuisten,
rijken de hand en de naam,
zodat we elkaar kunnen kennen.

Vandaag kijken we omlaag,
zien gespreide bedden en gedekte tafels.
We zien een mens langs de Maas
een vlag hijsen van half stok omhoog.
Hij viert de vrijheid, hij zwaait,
aan deze kant van de geschiedenis
blijkt het een vriend te zijn.